

Roelof Veeningen, projectleider Wetterskip Fryslân:

‘Maatregelen moeten politiek en burgers vooral aanspreken’

— Olav Lammers

Wanneer je besluit een samenwerkingsverband met elkaar aan te gaan, moet je dit niet met uitgebreide analyses gigantisch opblazen. Zorg ook voor overzichtelijke projecten die op korte termijn succes opleveren en maak die successen zo zichtbaar mogelijk voor de politiek en de burgers. Zoals wij bijvoorbeeld een waterkaart voor de stad Leeuwarden hebben gemaakt. Op die manier wordt iedereen warm gehouden.'

—Dat zegt Roelof Veeningen, projectleider Waterkwaliteit Binnenstadsgrachten van Wetterskip Fryslân. Hij is van begin af aan bij het project De Blauwe Diamant betrokken en zeer positief over de samenwerking tussen het waterschap en de gemeente. Dat geldt vooral voor het samenwerken in concrete uitvoeringsprojecten. Veeningen noemt vier grote voordelen:

- enthousiaste samenwerking maakt plotseling allerlei nieuwe kansen uitvoerbaar: het sneeuwbaaleffect;
- het leidt tot grotere kansen op benutting van subsidies;
- er wordt geprofiteerd van elkaars talenten (technisch, communicatief en andere beleidsvelden);
- door werk met werk uit te voeren kunnen kosten worden bespaard.

—De projectleider zegt dat het nog niet echt gonst van MILO in zijn omgeving, die term is nog niet overal doorgedrongen. 'Wij hebben de MILO-systematiek hier wel gebruikt om het (water)milieu zo optimaal mogelijk te integreren in de ruimtelijke plannen. Bundeling van inzichten en ervaringen heeft hier goed gewerkt en tevens geleid tot een grotere bekendheid over en weer tussen ambtenaren en besturen en hun manier van werken. Bovendien leren we veel van stedelijk waterbeheer, waar we voorheen niet actief waren.' Wat betreft de Zevensprong die aan MILO is gekoppeld zegt Veeningen dat de eerste zes stappen, mits goed voorbereid, bij wijze van spreken in één middag

kunnen worden vastgesteld. Anders is het voor de zevende stap: het vaststellen van uitvoeringsmaatregelen. 'Dit is een pittige, vooral door ruimtegebrek; daar moet meer tijd voor worden genomen.'

—Volgens Veeningen is het waterplan dat gemeente en waterschap aanvankelijk hadden opgesteld, een belangrijke basis geweest voor het succes van de samenwerking binnen De Blauwe Diamant. 'Met betrekkelijk weinig inspanning hadden we al een gezamenlijk product waar we mee verder konden. Maar de medewerking van de provincie en de internationale uitwisseling leidde er ook toe dat gezamenlijk naar buiten werd getreden en met trots het verhaal kon worden verteld en de successen getoond. Daarmee is ook het draagvlak aanzienlijk vergroot.'

—De manier van samenwerken aan de hand van het MILO-instrument is een geheel andere dan bij de wettelijk verplichte Watertoets: 'De Watertoets wordt nu nog te veel als onderdeel van de procedures en vanachter het bureau toegepast. Als je als waterschap, na het lezen van een RO-plan, de gemeente alleen maar wijst op waar ze rekening mee moeten houden, is de bijdrage wel erg mager en zal een gemeente er ook niet erg enthousiast van worden. Het succes zit 'm juist in het meedoen en gezamenlijk resultaten bereiken. Wat dat betreft is het ook van groot belang dat het Van Hall-instituut en de Noordelijke Hogeschool Leeuwarden als kennisinstellingen bij het project betrokken zijn en zij driftig meedoen aan het zoeken naar nieuwe zuiveringstechnieken.'

—Daarnaast komt de systematiek die MILO hanteert sterk overeen met die van de Kaderrichtlijn Water. Dit is bevorderlijk voor de gezamenlijke procesgang. Maar blijf niet te intensief hangen in de analyses en concepten: uiteindelijk gaat het om het neerzetten van ambities die op draagvlak kunnen rekenen.'

—Wat betreft het realiseren van ambities, voorziet Veeningen dat waterkwaliteit en ecologie weerbarstiger zijn dan waterkwaliteit. 'Een bepaald waterpeil is redelijk gemakkelijk te organiseren, maar een bepaalde waterkwaliteit realiseren in stedelijk gebied is lastig. Dat heeft alles te maken met de fysieke omgeving. In tegenstelling tot het landelijke gebied is er vaak weinig ruimte om ingrijpende veranderingen of nieuwe constructies aan te brengen. Het komt vaak neer op kunstgrepen waarbij je sterk bent aangewezen op de techniek. En dan nog kun je niet beloven dat de ambitie gehaald zal worden. Een gelijke of betere kwaliteit dan het omringende boezemwater zul je door de vele factoren die in de stedelijke omgeving van invloed zijn, niet halen. Je moet dus met een goed verhaal komen als je praat over kwaliteit en je vooral richten op maatregelen die zichtbaar zijn en politiek en publiek dus aanspreken. Het creëren van helder water in de grachten is daar een goed, zichtbaar voorbeeld van. Hetzelfde krijgen we straks als de ambities van de Kaderrichtlijn Water zijn vastgesteld. Het zal lastig worden, maar als de mensen zien dat het echt schoner en mooier wordt, ben je al aardig op weg.'

—Veeningen heeft tot slot nog een aantal opmerkingen: 'Blijf alert op het gegeven dat we in de samenwerking als afzonderlijke instanties werken, elk met een eigen agenda en eigen prioriteiten. Zorg ook dat je elkaars procedures goed kent. De communicatie naar buiten kan soms een gevoelig punt zijn: dat moet samen goed georganiseerd zijn en duidelijke afspraken over worden gemaakt. En zorg dat er goede afspraken worden gemaakt over de financiering van de uitvoeringsprojecten. Dat kan vooral complex zijn als daar subsidiegelden bij komen kijken.'